

og vanskelige Spørgsmaal, som skal ordnes ved Love, der skulle gælde for Menneskealderne, skulde blive utilstrækkelig — hvad jeg ganske vist ikke haaber, den skulde blive — at foranledige, at Rigsdagen efter den ny Valg bliver sammenkaldt, for at Arbejdet, som da kun i kort Tid har været afbrudt, kan tages op paa ny og bringes til et lykkeligt Resultat. Om Ministeriet vil gøre noget saadant i paakommende Tilfælde, kan jeg jo ikke vide, men skulde Tilfældet hænde, at det ikke lykkes os at blive færdig i Fællesudvalget, vil der i Ministeriets Stilling til dette Punkt ligge den afgørende og endelige Prøvesten for, hvad det egentlig er, Ministeriet selv har villet og ønsket at naa gennem hele sin Optræden i Skattesagen.

Dalsgaard: Jeg skal blive i det Spor, som den ærede sidste Taler anviste, idet ogsaa jeg i det væsentlige kun skal udtale mig om de to første paa Dagsordenen opførte Skattelovforslag, Forslagene under Nr. 2 og Nr. 3. Med Hensyn til det Forslag til en Reform af vore direkte Skatter, som det andet Ting gennem disse Lovforslag har sendt os, kan jeg ganske tiltræde det Princip, der ligger til Grund for dette Forslag, idet det foreslaar at afskrive eller ophæve alle de gamle direkte Grundskatter til Staten. Det, at man fra anden Side, trods gamle Teorier, Meninger og tidligere Standpunkter, resolut gaar til at foreslaa Afskrivning af alle de nu bestaaende Grundskatter til Staten, kan jo kun vinde Paaskønnelse fra vor Side; det er i Handling at godkende, at det Krav, som fra vor Side i en Aarrække har været stillet særlig om Hartkornsskatternes Afskrivning, har været retfærdigt og billigt og burde imødekommes, og det er jo derfor i sin gode Orden, at vi i den Henseende udtale vor Paaskønnelse af Forslagene, paaskønne, at man er gaaet til dette resolute Skridt og udtale vor Glæde derover. Jeg skal udtale min Tilslutning til den sidste ærede Taler deri, at naar det Forslag nu er kommet til os og kommet til os fra det andet Ting med Tilslutning af den nuværende højtærede Regering, saa er det givet, at Bordet i den Forstand vil fange, at det er temmelig sikkert, at den Skattereform, vi sluttelig naa til — forhaabentlig naa vi til den allerede i denne Samling — maa føre til, at i alt Fald Hartkornsskatterne blive fuldstændig afskrevet. Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, kan derfor ogsaa i den Henseende ganske tiltræde det foreliggende Forslag. Vi finde af flere Grunde

Afskrivningen af Skatterne heldigere end at overføre en Del af disses Beløb til Kommunerne til hel eller delvis Afskrivning eller Nedsættelse af Kommuneskatterne. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at motivere hvorfor. Dels har Afskrivnings Princippet Fortrin jo tidligere været fremhævet baade i dette Ting og det andet Ting, og dels er jeg overbevist om, som jeg allerede har nævnt, at nu blive vi ved Afskrivningen og gaa ikke igen til Overførelsen, og saa er der ikke større Grund til at motivere det første Fortrin yderligere. I Forbigaaende skal jeg sige, at hvis Forslaget om fuldstændig Afskrivning af alle Grundskatter var kommet frem i Skattekommissionen, vilde jeg have haft megen Betænkelighed ved at slutte mig dertil; jeg vilde nemlig have frygtet, at et saa radikalt Forslag i Stedet for at virke fremmende paa Skattereformen snarest vilde have virket hemmende; jeg vilde have frygtet for, at man fra anden Side vilde have betegnet et saadant Forslag for saa yderliggaaende radikalt, at det ikke hørte hjemme i Virkelighedens, men i Fantasiens Verden, og derfor snarere maatte betragtes som et Forsøg paa at komme bort fra Arbejdet paa en Reform af vore forældede Grundskatter end et Forsøg paa at faa en virkelig Reform gennemført; men da Forslaget nu er kommet fra det andet Ting og tiltraadt af Regeringen, er denne Betænkelighed jo ikke til Stede længere.

Men er Forslaget saaledes i sine Principper, hvad Afskrivningen af Skatterne angaar, meget tiltalende, hvorfom jeg er enig med den ærede sidste Taler, saa er jeg tillige enig med ham i, at det, Forslaget foreslaar sat i Stedet for Hartkornsskatten og Bygningsafgiften, er langt fra tiltalende. Det er jo dels Ejendomsskyld dels Formue- og Indkomstskat paalignet efter Indkomstkildebeskatningssystemet. Jeg skal bestræbe mig for at undgaa at fremhæve de Grunde, som den ærede sidste Taler allerede har anført imod Erstatningsforslagene og de Punkter, hvor jeg kan være enig med ham, men et Par Grunde, som for Resten ogsaa bleve berørte af ham, vil jeg dog tillade mig yderligere at understrege, og jeg finder Anledning til saa meget mere at gøre dette, som den ærede sidste Taler jo udtalte, at Forslagene ville gaa til Udvalg. Jeg skal derom sige, at jeg finder Henvisningen til Udvalg ganske naturlig, da der foreligger saa vidtgaaende Forslag, saa forskellige fra de tidligere. Trods det, at Tiden er knap, er det dog sikkert det rigtige at lade Sagen